

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ.

3.

Ἡ Σημερινὴ Κατάστασις τοῦ Βουπυεμβολισμοῦ
(Βασιναρίσματος.)

[Ἰδε Σελ. 89 καὶ 91.]

ὍΤΕ πρῶτον εἰσῆχθη ὁ βουπυεμβολισμός, καὶ πολὺν χρόνον μετέπειτα, ἐπιστεύετο κοινῶς ὅτι ἤθελεν ἐξ ὁλοκλήρου ἐμποδίσαι τὰς εὐλογίας· τοιαύτην δ' ἐλπίδα ἔτρεφε καὶ ὁ Ἰέννερος. Ἀλλὰ μακροχρονιωτέρα πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ νόσος συμβαίνει κάποτε καὶ μετὰ τὸν βουπυεμβολισμόν, καὶ, μολοντί εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶναι συνήθως πολὺ ἐλαφροτέρα, ἐνίοτε μ' ὅλον τοῦτο ἐπιφέρει καὶ θάνατον. Αἱ εὐλογίαι, προσέτι, αἵτινες εἰς τὸ διάστημα τῶν πρώτων δέκα ἢ δώδεκα ἐτῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ βουπυεμβολισμοῦ ἐφαίνοντο πολὺ καθυποτεταγμέναι, ἐξεβράγχισαν πάλιν ἐσχάτως ὀρμητικαί, καὶ μολοντί ἡ ἐξ αὐτῶν φθορά εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον ἐκτεταμένη παρὰ πρότερον, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐπέπεσεν εἰς τοὺς ἀπροφυλάκτους, πολὺς τρόμος μ' ὅλον τοῦτο ἐκυρίευσεν τὸ δημόσιον. Ἀληθεύει μὲν ὅτι ὅπου ὀλιγώτερον ἐνηργήθη ὁ βουπυεμβολισμός, ἐκεῖ μᾶλλον ἐπεκράτησαν αἱ εὐλογίαι· παραδείγματός χάριν, ἡ Ἰρλανδία ἔπαθεν ἐξ αὐτῶν ὀλιγώτερον τῆς Ἀγγλίας, καὶ τινὰ μέρη τῆς ἐσχάτης ταύτης χώρας, ὅπου ἐπιμελῶς ἐδόθησαν εἰς τὸν βουπυεμβολισμόν, ἔμειναν διόλου ἀνενόχλητα. Μ' ὅλον τοῦτο, καὶ εἰς χώρας ὅπου δραστηριώτατα ἐνηργήθη ὁ βουπυεμβολισμός, ὡς εἰς τὴν Σβεκίαν, Ῥωσίαν, Ἰταλίαν, καὶ Ταπροβάνην, καὶ ὅπου αἱ εὐλογίαι πρὸς καιρὸν δὲν ἐφαίνοντο πλέον, ἐπανήλθεν ἐσχάτως τὸ νόσημα, καὶ προσέβαλε πολλοὺς τῶν βουπυεμβολισμένων· τὰ δὲ τοιαῦτα ὁλονὲν αὐξάνουσι.

Τὸ αἷτιον καὶ ἡ θεραπεία τῆς σμικρυνθείσης ταύτης προφυλακτικῆς δυνάμεως τοῦ βουπούου μεγάλως εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν ἐσχάτως εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὴν ἀποτυχίαν αὐτοῦ ἀπέδωκαν τινὲς εἰς χειροτέρευσιν προελθοῦσαν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ὕλη ἐπέρασε διὰ τοσοῦτων ἀτόμων· ἀλλ' ἡ πείρα τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ Νοσοκομείου τῶν Εὐλογιῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν σωματικῶν ἀποδεικνύει ὅτι τὸ αὐτὸ βούπυον, τὸ διαβὰν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον μέχρι 1500 ἢ 1600 ὑποκειμένων, ἐπιφέρει ἐτι τὸσον ἐνεργὸν καὶ προφυλακτικὸν νόσημα ὅσον κατ' ἀρχάς. Ἐπεται δ' ἐκ τούτου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προσδράμωμεν καὶ αὐθις εἰς τὴν δάμαλιν, ἀν καὶ τοῦτο νεωστὶ ἐγίνε μετ' ἐπιτυχίας. Ἄλλο αἷτιον νομίζεται ὁ ἀτελής τρόπος, καθ' ὃν πολλάκις ἐνηργήθη ὁ βουπυεμβολισμός, καὶ τὸ νόθον καὶ μὴ ἐντελὲς προφυλακτικὸν βούπυον τὸ

οὕτω διαδοθέν. Ἡ περίστασις αὕτη, ὡς προεφθεῖτο ὁ Ἰέννερος, ἐπέφερε πολλὰ δεινὰ· λέγεται δὲ μάλιστα ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑπ' αὐτοῦ βουπυεμβολισθέντων ἔπαθέ ποτε τοιοῦτοτρόπως· μ' ὅλον τοῦτο, ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι πολλοὶ ὑπέπεσον εἰς τὰς εὐλογίας, οἵτινες εἶχον βουπυεμβολισθῇ μετὰ τῆς μεγίστης ἐπιμελείας, καὶ μὲ τὸ καθαρώτατον βούπυον. Τὸ γενικώτερον φρόνημα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιβρόχῃ τοῦ βουπυεμβολισμοῦ εἶναι μόνον πρόσκαιρος, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ ἀνανέωσιν. Τῆς δοξασίας ταύτης ὑπάρχουσι πολλὰ ὑποστηρίγματα, καὶ πολλοὶ Εὐρωπαῖοι πράττουσιν ἤδη κατ' αὐτήν. Ἐγίναν δὲ πολλὰ πειράματα, ἀτυχῇ ὅμως, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ χρόνου ὅσον ἡ ἐπιβρόχῃ αὕτη διαρκεῖ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προσδιορισθῇ πότε ὀφείλει καὶ δεύτερον νὰ ἐνεργῇται ὁ βουπυεμβολισμός. Φαίνεται ὅτι οἱ ἐν καιρῷ νηπιότητος βουπυεμβολισθέντες γίνονται πολλάκις δεκτικοὶ τῶν εὐλογιῶν ὁπόταν προσεγγίζωσιν εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν, καὶ μάλιστα ὅταν ἀλλάζωσι τὸ κλίμα, εἰς τὸ ὁποῖον συνείθισαν. Εἰς πόσους κατ' ἀναλογίαν χάνει ὁ βουπυεμβολισμός οὕτω τὴν δύναμιν αὐτοῦ, δὲν γνωρίζεται· ἀλλ' εἶναι ἀκόμη ἀσήμενος ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων, καίτοι αὐξάνων.

Εἰς ἐπιδημίας τῆς νόσου ταύτης παρετηρήθη ὅτι οἱ βουπυεμβολισμένοι ἀνθίστανται εἰς αὐτήν, καθ' ὅσον εἶναι τὴν ἡλικίαν νεώτεροι, γίνονται δ' ὀλιγώτερον ὑποκείμενοι, καθ' ὅσον ἀπομακρύνονται τῆς περιόδου, καθ' ἣν ἡ πράξις ἐτελέσθη. Ὡσαύτως, ὁ ἀναβουπυεμβολισμός (ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου ἐθεωρήθη ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐγίνε τις καὶ πάλιν δεκτικὸς τῶν εὐλογιῶν) εὐρέθη ὅτι ἐπιτυγχάνει μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐφήβων καὶ τελείων ἀνδρῶν παρ' ἐπὶ τῶν παίδων. Εἰς τὸν Προυσικὸν στρατὸν τεσσαράκοντα ἐπτὰ χιλιάδες στρατιῶται ἀναβουπυεμβολίσθησαν τὸ 1837, καὶ πλήρες ἀποτέλεσμα προέκυψεν εἰς εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας· οὐδεὶς δὲ τούτων ἐκόλλησε τὰς εὐλογίας, μολοντί ἐπεκράτουν παρὰ πολὺ. Ἐν Βιρτεμβέργῃ 44,248 ἀναβουπυεμβολίσθησαν, καὶ εἰς μόνον αὐτῶν ὑπέπεσεν εἰς τὰς εὐλογίας. Εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον τῆς Βάδας, ἐπειδὴ αἱ εὐλογίαι προσέβαλλον πολλοὺς βουπυεμβολισμένους, ἐξεδόθη διάταγμα τῆς κυβερνήσεως νὰ βουπυεμβολισθῶσιν ἐκ δευτέρου ἅπαντες, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ νόσος ἐγίνεν ἄφαντος. Ἀπὸ διακοσίους δεκαεξ ἀναβουπυεμβολισμοῦ, ἐκτελεσθέντος εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ βρεφοτροφεῖον ἐπὶ τέκνων, μόνον ἑνδεκα ἐπέτυχον. Ὅπως καὶ ἂν ᾔηται, τὸ ἀναβουπυεμβολίζειν πρέπει νὰ βαλθῇ εἰς ἐνέργειαν. Εἶναι τοῦλάχιστον ἀβλαβές, καὶ ἡ παρέχει τὴν πολὺτιμον εἰδησιν ὅτι ἡ προφυλακτικὴ δύναμις τοῦ πρώτου βουπυεμ-

βολισμού δὲν ἠφανίσθη, ἥ, ὅπου τοῦτο συνέβη, ἀνα-
νεώνει αὐτήν.

Μολονότι ἡ πείρα τρόπον τινὰ ἐμετρίασε τὸν
βαθμὸν τῆς ἐκ τοῦ βουτυεμβολισμού ἐλπιζομένης
ὠφελείας, ἐξακολουθεῖ ὅμως εἰσέτι ἐν τῶν μεγίστων
ἀγαθῶν ἀφ' ὅσα ἐδωρήθησάν ποτε εἰς τὸ ἀνθρώπινον
γένος. Ἡ ἐκ τῶν φυσικῶν εὐλογιῶν θηήσις ἦτο πε-
ρίπου εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατόν· ἐκ δὲ τῶν προσβαλ-
λομένων μετὰ τὸν βουτυεμβολισμόν ἐννέα μόνον τοῖς
ἑκατόν ἀποθνήσκουσι. Τῶν ἐκ τῆς νέας μεθόδου
ὠφελειῶν ἔχομεν τρανὸν μαρτύριον τὴν ἐλαττωθεῖ-
σαν ποσότητα τῶν θανάτων καὶ τὴν αὐξηθεῖσαν δι-
άρκειαν τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς· οὕτω, ἐνῶ τὸ 1780 ἡ
ἐτησία θηήσις ἦτον ἓνας εἰς τεσσαράκοντα, τὸ 1821
ἦτον ἓνας εἰς πεντήκοντα ὀκτώ. Εἶναι δὲ τοῦτο πολὺ
μᾶλλον ἀξιοσημείωτον, ὡς πρὸς τὰ τέχνα,—τὰ πρὸ
τοῦ νῦν συνεχῶς γινόμενα θύματα τῶν εὐλογιῶν.
Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βουτυεμβολισμού ἀπέθνη-
σκον εἰς τὸ Λονδίνον ἐξήκοντα τέχνα τοῖς ἑκατόν,
τεσσαράκοντα δὲ τοῖς ἑκατόν εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν,
ἐνῶ εἰς τὸ διάστημα τῶν εἴκοσι ἐτῶν ἀπὸ 1810 μέ-
χρι 1830 οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἠλαττώθησαν εἰς τριά-
κοντα καὶ εἴκοσι τοῖς ἑκατόν. Ἀληθεύει μὲν ὅτι
ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολὴ αὕτη δὲν πρέπει ν'
ἀποδοθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν εὐλο-
γιῶν, ἀλλὰ βέβαια κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος· καὶ
μάλιστα ἐπειδὴ ἡ φοβερά αὕτη νόσος, καὶ ὅτε δὲν
ἀπέβαινε θανατηφόρος, ἔθετε τὰ σπέρματα πολλῶν
ἄλλων ἀσθενειῶν. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλος στοχα-
σμός, κατώτερος μὲν, πλείστου ὅμως λόγου ἄξιος,
ὅτι τὸ κεφάλαιον τῆς ἐκ τῶν εὐλογιῶν προσωπικῆς
ἀσχημίας, τυφλώσεως, κλπ., ἀμέτρως ἠλαττώθη.

Εἶναι μὲν ἀπίθανον ὅτι ἡ νόσος αὕτη θέλει ἐκρι-
ζωθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῆς ἐμπο-
ρεῖ πολὺ μᾶλλον νὰ σμικρυνθῇ, καὶ νὰ περισταλθῇ ἡ
σφαῖρά της διὰ γενικωτέρου συστήματος βουτυεμ-
βολισμού. Διότι καὶ μεταξύ μας, καὶ εἰς σχεδὸν
πᾶσαν ἄλλην χώραν, εὐρίσκονται ἀκόμη πολλοὶ, μά-
λιστα ἐκ τῶν πτωχοτέρων τάξεων, οἵτινες ἡ ἐκ προ-
λήψεως, ἡ ἐξ ἀγνοίας, ἡ ἐξ ἀδιαφορίας, παραμε-
λοῦσι τὸ σωτηριῶδες τοῦτο προφυλακτικόν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ
ΗΓΕΜΩΝ.

ΟΤΕ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος περιήρχετο καθυποτάσων
τὴν οἰκουμένην, ἔφθασεν εἰς χώραν τινὰ τῆς Ἀφρικῆς,
ὅπου οἱ ἄνθρωποι, κεχωρισμένοι ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου κό-
σμου, κατοικοῦν εἰρηνικῶς ἐν καλύβαις, καὶ δὲν ἐγνώ-
ριζον τίποτε περὶ πολέμων ἢ δορικτητόρων. Ὁ Ἀλέ-
ξανδρος, παραστὰς ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ λαοῦ τού-
του, ἔλαβε τὴν πλέον φιλόξενον ὑποδοχήν. Ὁ ἡγεμὼν

παρέθηκεν εἰς αὐτὸν φοίνικας, σῦκα, καὶ ἄρτον, ὅλα
ὅμως χρυσᾶ. “Τί!” ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος, “ἐδῶ
τρώγετε χρυσόν;” “Σὲ παρέθηκα χρυσόν,” ἀπάντη-
σεν ὁ ἡγεμὼν, “διότι εἰς τὴν πατρίδα σου ἔχετε ἀρί-
στην τροφήν, καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἔλθης ἐνταῦθα
πρὸς ζήτησιν αὐτῆς.” “Δὲν ἦλθον διὰ τὸν χρυσόν
σου,” εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, “ἀλλ' ἐπεθύμουν νὰ γνω-
ρίσω τὰ ἔθνη σας.” “Τῶνόντι;” ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος.
“Λοιπὸν παράμεινε μεθ' ἡμῶν ὅσον χρόνον ἐπιθυμεῖς.”

Ἐνῶ συνδιελέγοντο, ἦλθον δύο πολῖται νὰ κριθῶ-
σιν. Εἶπε δὲ ὁ ἐνῆαυρον, “Παρά τοῦ ἀνδρὸς τούτου
ἡγόρασα χωράφιον, καὶ σκάπτων αὐτὸ εὐρήκα θησαυ-
ρόν, ὅστις φυσικὰ δὲν εἶναι ἰδικὸς μου· διότι ἐγὼ ἡγό-
ρασα μόνον τὴν γῆν, καὶ ὄχι τοὺς ἐν αὐτῇ κεκρυμμέ-
νους θησαυρούς· ἀλλὰ μ' ὅλον τοῦτο, ὁ πωλητὴς δὲν
θέλει νὰ λάβῃ αὐτὴν ὀπίσω.” Ὁ κατηγορούμενος
ἀπεκρίθη, “Εἶμαι ἐπίσης εὐσυνειδήτος καθὼς ὁ συμ-
πολίτης μου· ἐγὼ ἐπώλησα τὴν γῆν καὶ πᾶν τὸ ἐμπε-
ριεχόμενον, ὅθεν καὶ τὸν θησαυρόν.”

Ὁ κριτὴς ἐπανελάβε τούτους λόγους αὐτῶν, ὥστε νὰ
βεβαιωθῇ ὅτι ὁρθῶς ἐνόησε τὴν ὑπόθεσιν· μετὰ τινα
δὲ σκέψιν εἶπε, “Σὺ, φίλε μου, ἔχεις υἱόν;” “Μά-
λιστα.” “Καὶ σὺ θυγατέρα;” “Μάλιστα.” “Αἰ-
λοπὸν, ὁ υἱός σου ἂς νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα τούτου,
καὶ τὸ νέον ἀνδρόγυνον ἂς λάβῃ τὸν θησαυρόν.” Ὁ
Ἀλέξανδρος ἐφαίνετο ἐκτεπληγμένος. “Εἶναι ἡ ἀπό-
φασίς μου ἄδικος;” ἠρώτησεν ὁ ἡγεμὼν. “Ὅχι διό-
λου,” ἀπάντησεν ὁ Ἀλέξανδρος, “ἀλλὰ με ἐκπλήττει.”
“Εἰς τὴν πατρίδα σου πῶς ἤθελε συμβιβασθῇ αὕτη
ἡ διαφορὰ;” “Νὰ σὲ εἶπω τὴν ἀλήθειαν,” ἀπεκρίθη
ὁ Ἀλέξανδρος, “ἀμφότεροι ἤθελον τεθῇν ὑπὸ φύλα-
ξιν, καὶ ὁ θησαυρὸς ἤθελον εἰσελθεῖν εἰς τὸ βασιλι-
κὸν ταμεῖον.” “Εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον!” ἠρώτησε
μὲ ἀπορίαν ὁ ἡγεμὼν. “Λάμπει ὁ ἥλιος εἰς τὴν πα-
τρίδα σου;” “Βέβαια.” “Βρέχει ἐκεῖ;” “Μάλιστα.”
“Παράδοξον! Εὐρίσκονται ἐκεῖ ἡμερᾶ, χορτοφάγα ζῶα;”
“Πολυεῖδη.” “Λοιπὸν,” εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, “διὰ τὰ
ἄθῃα ταῦτα ζῶα συγχωρεῖ τὸ πανάγαθον Ὅν νὰ λάμ-
πῃ ὁ ἥλιος, καὶ νὰ πίπτῃ ἡ βροχή. Σεῖς οἱ ἄνθρω-
ποι εἰσθε ἀνάξιοι τοιούτων χαρίτων.”

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΠΟΙΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑ.

“ΔΙΕΡΧΕΣΘΕ ΕΥΕΡΓΕΤΟΙΥΝΤΕΣ” Ναί, χριστεπώ-
νυμε τοῦ Κυρίου λαέ, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν διέρχεσθαι
τὸν βίον ἀγαθοποιούντες ἀλλήλους, τὸ κατὰ δύναμιν
ἐκαστος, κατὰ τὴν θεῖαν ἐντολήν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
φιλαδελφίας. Τοῦτον, ἀδελφοί, τὸν βραχὺν καὶ μά-
ταιον βίον πάντες διερχόμεθα ὡς παραδίδται καὶ δια-
βάται· “Γενεὰ πορεύεται, καὶ γενεὰ ἔρ-
χεται.” Συνεχῆς τις ὁδὸς πρόκειται εἰς ἡμᾶς ἡ
παρούσα ζωὴ παρατεταμένη, καὶ διηρημένη καθ' ἡλι-
κίας, ὡς ἂν εἰς σταθμούς· καὶ ἀρχὴ μὲν τῆς ὁδοπο-
ρίας ἡ γέννησις, τέρμα δὲ τοῦ δρόμου ἡ τοῦ τάφου σκη-